

ZACHARIA

5-6

Gods oordeel over zonde en de Spruit als
Koning, Priester en Bouwer van de
geestelijke tempel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/zacharia/5-6

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De vliegende boekrol en de vrouw in de efa	3 min	4
2	Terugblik op de eerste drie visioenen	3 min	5
3	Jozua en de reiniging van het volk	2 min	7
4	Zerubbabel en de kracht van Gods Geest	3 min	8
5	Zonde onder de teruggekeerde ballingen	3 min	9
6	De boekrol met vloeken tegen diefstal en meineed	3 min	11
7	Een hogere maatstaf voor gehoorzaamheid	3 min	12
8	Diefstal en meineed staan voor de hele wet	2 min	14
9	De vloek en de wet over een onrein huis	2 min	15
10	Het onreine huis als beeld van Israël	2 min	17
11	Jezus en het oordeel over het huis van Israël	2 min	18
12	De goddeloosheid wordt naar Babel weggevoerd	4 min	19
13	De vier strijdswagens en de visioendetails	2 min	21
14	De vier winden als werktuigen van Gods oordeel	3 min	22

15	De strijdagens trekken uit en brengen God rust	2 min	24
16	Het noorderland en Gods macht over de volken	3 min	25
17	De kroning van Jozua als beeld van Christus	3 min	27
18	Jezus als Koning en Priester naar Melchizedek	4 min	28
19	De Spruit bouwt de gemeente als Gods tempel	3 min	30
20	Jeremia en de voorwaarden voor het priesterschap	4 min	32
21	Heidenen als priesters en Levieten	4 min	34
22	De kroon als gedachtenis in de tempel	2 min	37
23	Mensen van verre bouwen mee aan Gods tempel	2 min	38
24	Gehoorzaamheid als voorwaarde voor de tempel	3 min	40
25	De tempelbouw als voorafbeelding van Christus	2 min	42
	Om verder te lezen		42

1

De vliegende boekrol en de vrouw in de efa

We hebben gekeken naar vijf visioenen aan het begin van Zacharia. Die hebben de eerste vier hoofdstukken in beslag genomen. Dat betekent dat een van de hoofdstukken twee visioenen bevatte en de overige drie elk één. Zo hebben we dus vijf van de acht visioenen gehad. De overige drie visioenen zijn korter, en ik heb reden om te hopen dat we die vrij snel kunnen behandelen zonder ze daarmee tekort te doen. In veel gevallen zijn de gedachten achter deze visioenen, wat ermee gezegd wordt, niet moeilijk te begrijpen.

We zijn nu in hoofdstuk 5, en het zesde visioen begint. Er zullen in dit hoofdstuk twee korte visioenen staan, het zesde en het zevende in de reeks. Hij zegt:

Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, een vliegende boekrol. Hij zei tegen mij: Wat ziet u? En ik zei: Ik zie een vliegende boekrol. Zijn lengte is twintig el en zijn breedte tien el. Toen zei Hij tegen mij: Dit is de vloek die zal uitgaan over heel het land. Volgens deze vloek zal namelijk ieder die steelt, vanhier weggevaagd worden, en volgens deze vloek zal ieder die een valse eed aflegt, vanhier weggevaagd worden. Ik heb deze vloek doen uitgaan, spreekt de HEERE van de legermachten. Hij zal naar het huis van de dief gaan, en naar het huis van hem die in Mijn Naam een valse eed aflegt. Hij zal midden in zijn huis overnachten en het vernietigen, met zijn hout en zijn stenen.

ZACHARIA 5:1-4

Ik bedenk net dat ik dit tweede visioen ook moet lezen, omdat we ze op een paar punten met elkaar zullen moeten vergelijken voordat ik opmerkingen maak over het eerste. We komen nu dus bij het zevende visioen.

En de Engel Die met mij sprak, trad naar voren en zei tegen mij: Sla toch uw ogen op en zie wat daar tevoorschijn komt. Ik zei: Wat is dat? Hij zei: Dat is een efa die tevoorschijn komt. Hij zei: Dat is het oog dat over hen waakt in heel het land.

ZACHARIA 5:5-6

Letterlijk staat er in het Hebreeuws een efa. Het is een mand met een inhoud van een efa. Een efa was een inhoudsmaat voor droge waren. Daar zullen we later over praten.

En zie, een loden deksel werd opgelicht, en er was een vrouw, die midden in de efa zat. En Hij zei: Dit is vrouwe Goddeloosheid. Hij wierp haar terug midden in de efa en Hij wierp het loden gewicht op de opening ervan. Ik sloeg mijn ogen op en zag, en zie, twee vrouwen kwamen tevoorschijn met de wind onder hun vleugels. Zij hadden vleugels als de vleugels van een ooievaar en zij tilden de efa op tussen de aarde en de hemel. Toen zei ik tegen de Engel Die met mij sprak: Waar brengen zij deze efa heen? Hij zei tegen mij: Naar het land Sinear om voor haar een huis te bouwen. Is het gereed, dan wordt zij daar op haar voetstuk geplaatst.

ZACHARIA 5:7-11

2

Terugblik op de eerste drie visioenen

De reden dat ik besloot deze allebei te lezen voordat ik er commentaar op geef, is dat ze iets gemeen hebben wat in de eerdere visioenen niet naar voren kwam. Herinner je je de eerdere visioenen? Het eerste ging eenvoudig over een paar paarden tussen de

mirtenbomen. Daarvan werd gezegd dat het patrouilles waren, die kennelijk verkenneren zijn. Patrouilles die over de hele aarde informatie verzamelen en die terugbrengen, en verslag uitbrengen aan de Engel van de HEERE. Daarmee wordt de gedachte overgebracht dat God over de hele wereld een inlichtingennetwerk heeft. Hij weet wat er gaande is.

Destijds werd gezegd dat God er niet blij mee is dat de volken die Israël vijandig gezind waren, zelf rust en vrede hadden, terwijl Israël nog geen rust had. Het eerste visioen brengt dus in wezen aan Juda, Israël, over dat God weet dat het voor hen allemaal nog niet zo goed is afgelopen. Het lijkt hun vijanden beter te gaan dan hun, maar God is daar niet blij mee. En als God ergens niet blij mee is, kan het niet heel lang zo blijven, wordt daarmee te verstaan gegeven.

In het tweede visioen, dat ook in hetzelfde hoofdstuk stond, hoofdstuk 1, waren er vier horens. Die vertegenwoordigden de machten die Israël hadden verdrukt en verstrooid. En er waren vier ambachtslieden of smeden die kwamen en die horens schrik aanjoegen. Zoals ik zei, waren dat óf engelenmachten, óf misschien nieuwe politieke machten die opkwamen om de vorige te overwinnen. Hoe dan ook, de horens die Israël lastigvielen, bestonden zelf maar kort. Ze waren niet blijvend. Ze zouden elk hun eigen dag krijgen waarop hun schrik werd aangejaagd, waarop ze ten val kwamen, enzovoort. En daarom zullen die volken die rust leken te hebben en gelukkig en voorspoedig leken te zijn, ook hun tijd krijgen. Ook zij zullen schrik aangejaagd krijgen door de machten die God tegen hen zal inzetten.

Toen was er in hoofdstuk 2 die man met een meetsnoer, die eropuit rende om Jeruzalem op te meten. Maar hem werd verteld dat Jeruzalem een stad zonder muren zal zijn. Het heeft geen zin om te proberen de grenzen ervan op te meten. Er zullen geen grenzen zijn. Er zullen geen echte muren zijn die de omtrek ervan aangeven. Het zal een stad zonder muren zijn. God Zelf zal de muren van deze stad zijn. En dit verwijst duidelijk naar het feit dat God uiteindelijk een geestelijk Nieuw Jeruzalem zou stichten. Het is duidelijk: als het muren heeft die behoud zijn, en muren die God zijn, dan is het een geestelijke stad met een geestelijke verdediging. Daarom was de herbouw van Jeruzalem, die plaatsvond toen dit boek werd geschreven, slechts een type en een schaduw van een uiteindelijke bestemming voor Jeruzalem. Daar zullen we meer over zeggen naarmate we verdergaan.

3

Jozua en de reiniging van het volk

Dan hebben we in het derde hoofdstuk het vierde visioen. Daar werd de hogepriester Jozua gezien, gekleed in vuile kleren, terwijl satan daar stond om hem aan te klagen. God bestraft satan, verwisselt de kleren van de hogepriester en kondigt aan dat Hij de ongerechtigheid van de hogepriester heeft weggenomen. Terwijl Hij dit uitlegt, wijst Hij er vóór het einde van hoofdstuk 3 op dat er nog een moment zal komen waarop God ongerechtigheid wegneemt. Hij zal de ongerechtigheid uit het land op één dag wegnemen door een Ander, Die de Spruit genoemd zal worden. We zullen de Spruit opnieuw tegenkomen voordat we hoofdstuk 6 uit hebben, want de Spruit is volgens mij een messiaanse titel.

We hebben hier dus deze situatie met de hogepriester Jozua, die het volk vertegenwoordigt. Hij wordt ontdaan van zijn vuile kleren en krijgt betere kleren, waardoor hij toonbaarder wordt voor God. Dit stelt voor dat God Israël toonbaarder heeft gemaakt. Ze hadden onlangs heel openlijk geleden in de Babylonische ballingschap vanwege hun zonden. Ze waren zich bewust van hun schuld, maar God wilde dat ze zich bewust waren van het feit dat dat toen was; dit is nu.

Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken.

ZACHARIA 3:4

Laten we verdergaan en niet blijven zwelgen in de schuld van het verleden. Ik geef jullie hier een nieuw begin. Over een nieuw begin gesproken: God zal de wereld op een dag een nieuw begin geven door de Messias te sturen, Die ook de wereld van haar ongerechtigheid zal reinigen.

4

Zerubbabel en de kracht van Gods Geest

Dan in hoofdstuk 4: zoals het vorige visioen een bemoediging voor Jozua was geweest, zo is hoofdstuk 4 een bemoediging voor Zerubbabel, de andere nationale leider. Hij had de taak om deze ontmoedigde groep teruggekeerde ballingen weer op de been te helpen. Hij moest hen vormen tot een gemeenschap die volharding zou hebben en de moeilijkheden waarmee ze te maken hadden, zou kunnen overleven. Ze moesten de tempel bouwen en al die dingen doen die moeilijk waren met een klein budget, weinig mankracht en allerlei andere uitdagingen. Het is alsof er voor deze man een grote berg lag, en Gods aankondiging is: Ik ga die berg wegnemen. Of: Het zal zijn alsof het een vlakte was, omdat Mijn Geest je kracht zal geven.

Dit werd uitgebeeld doordat er een lamp met zeven lampen te zien was, een gouden kandelaar zoals die in de tempel, en twee olijfbomen met buizen die rechtstreeks van de bomen naar de lamp liepen. Dat gaf aan dat de olijfolie die nodig was om de lamp brandend te houden, rechtstreeks werd aangevoerd, onophoudelijk, rechtstreeks uit de bron: de olijfbomen die de olie voortbrengen. Van deze olijfbomen wordt in het laatste vers van hoofdstuk 4 gezegd dat ze zijn:

Daarop zei Hij: Dat zijn de twee gezalfden, die bij de Heere van heel de aarde staan.

ZACHARIA 4:14

Als zij degenen zijn door wie de olie, of de Heilige Geest, wordt aangevoerd voor het werk om het getuigenis van Israël brandend te houden, de lamp brandend te houden, dan moeten het duidelijk mensen zijn die op een geestelijke manier de bediening van de Heilige Geest aan de gemeenschap doorgaven.

Ik heb geopperd dat, hoewel de meeste uitleggers het erover eens zijn dat deze twee olijfbomen Jozua en Zerubbabel zijn, het mij misschien waarschijnlijker lijkt dat het verwijst naar de twee gezalfde profeten, Haggai en Zacharia. Door hen diende de Heilige Geest de gemeenschap met bemoediging. Hoe dan ook, de aankondiging hield ook in dat Zerubbabel, zoals hij het werk was begonnen, het ook tot het einde zou

brenghen. Hij zou de sluitsteen op het gebouw leggen wanneer het klaar was. Hij had het fundament gelegd. Hij zal op het dak staan met het schietlood in zijn hand om te zien of de muren loodrecht staan, nadat het geheel er al staat.

De bemoediging voor Zerubbabel is dus dat God ervoor zal zorgen dat dit wordt gedaan, hoe moeilijk en overweldigend zijn verantwoordelijkheden op dit moment ook mogen lijken. Het zal helemaal niet gebeuren door de beperkte middelen, de kracht of de macht van Zerubbabel of Israël. Het zal gebeuren door de Geest van God. Dit is Gods werk, en God zal het in stand houden.

Dus Jozua, de priester die als zijn gebruikelijke ambtstaak de zonden van het volk het heilige der heiligen binnendraagt, wordt bemoedigd doordat hij mag weten dat God het volk heeft vergeven. En Zerubbabel, wiens taak het is om de gemeenschap burgerlijk bestuur te geven, krijgt te horen dat de hindernissen waarmee hij te maken heeft, op bovennatuurlijke wijze door God zullen worden weggenomen. Of hij zal in elk geval worden gesteund totdat ze door de Geest van God zijn overwonnen. Die Geest wordt op dat moment geschonken door de bemoedigende woorden van de profeten en de Geest van God.

5

Zonde onder de teruggekeerde ballingen

Dat is dus wat we achter de rug hebben. Nu gaan deze twee visioenen over iets waar geen van die andere visioenen over ging. Het heeft te maken met de rol van zonde in de gemeenschap van de teruggekeerde ballingen. We zagen dat God hun ongerechtigheid had weggenomen toen Jozua andere kleren kreeg. Maar dat doelt op hun zonden uit het verleden. Ze zijn nu een nieuwe, vernieuwde gemeenschap van God, en er wordt van hen verwacht dat ze daar nu ook naar leven. Ze zijn juist in ballingschap gegaan omdat ze nooit echt zo leefden. Ze gehoorzaamden God nooit echt. Ze verdroegen zonde. Ze sloten compromissen. Ze waren God ontrouw. Ze waren vuil voor God. Nu heeft Hij hun een nieuwe start gegeven en de vuile kleren weggenomen. Laten we jullie eens goede kleren geven. Maak die niet zo vuil. Hij spreekt nu dus over de rol van zonde in de toekomst van deze gemeenschap. De twee visioenen hebben elk afzonderlijk iets over dat onderwerp te zeggen. Het eerste gaat erover dat zonde bij de

afzonderlijke persoon niet wordt geduld. Wie Gods wet overtreedt, zal onder Gods vloek komen. Het tweede gaat erover dat ongerechtigheid op deze manier uit de gemeenschap zal worden verwijderd en teruggestuurd naar waar ze vandaan kwam.

Denk eraan: toen Israël uit Egypte kwam, haalde God hen uit Egypte, maar Hij haalde Egypte niet uit hen. Ze namen een verering voor gouden kalveren met zich mee, en voor zulke dingen als de Egyptenaren aanbaden. God haalde hen lichamelijk uit Egypte, maar Egypte zat nog steeds in hun hart. Nu heeft Hij hen lichamelijk uit Babylon gehaald, iets wat daar sterk mee overeenkomt. De echte vraag is nu: zit Babylon nog steeds in hun hart? Hebben ze de zondige gezindheid en de compromissen in hun hart meegenomen waarvan tegen Ezechiël was gezegd dat ze die hadden?

Denk eens terug aan de boodschap die Ezechiël ontving, toen God tegen hem sprak over de ballingen die bij hem in Babylon waren. Hij was in ballingschap in Babylon, zijn vrienden waren daar, en God zei:

Mensenkind, die mannen hebben hun stinkgoden in hun hart doen opkomen en hebben het struikelblok van hun ongerechtigheid vóór zich gezet. Zou Ik Mij dan werkelijk door hen laten raadplegen?

EZECHIËL 14:3

Ze aanbaden in Babylon niet uiterlijk afgoden. Daar waren ze door de ballingschap van genezen, maar hun hart was nog steeds onveranderd. Daar was nog steeds afgoderij. Het is heel goed mogelijk dat de ballingen die uit Babylon zijn teruggekomen, enkele van die afgoden in hun hart hebben meegenomen. Misschien komt Babylon met hen mee terug naar Jeruzalem.

Wat we hier dus hebben, zijn twee beelden. Het ene is dat er onder de gemeenschappen, de huishoudens die zich daar onder de teruggekeerde ballingen in Jeruzalem bevinden, gehoorzaamheid zal moeten worden afgedwongen. Het tweede is dat de ongerechtigheid als geheel moet worden weggedragen, en Babylon is een goede plek om haar naartoe te brengen. Dat is toch al haar natuurlijke thuis. De Babyloniërs

zijn goddeloze mensen. De ongerechtigheid die misschien naar de gemeenschap is teruggekomen, moet worden weggedragen. Dat wordt uitgebeeld door een vrouw in een mand, die wordt gedragen door twee vrouwen met ooievaarsvleugels.

6

De boekrol met vloeken tegen diefstal en meineed

Het eerste van deze visioenen spreekt over een boekrol. De boekrol is behoorlijk groot. Hij is in feite ongeveer zo groot als een reclamebord hoog in de lucht. Hij is twintig el, wat negen meter lang zou zijn. Dat zou ongeveer tien meter lang zijn. De afmetingen doen er niet toe, behalve dat het een enorm ding is. Dit is een groot bord. God schrijft het in neonletters, zodat niemand het zou kunnen missen. Niemand zou kunnen zeggen: ‘Ik heb het bord niet gezien. Ik heb de boodschap niet gekregen.’ Het is deze enorme boekrol, en er staan aan beide kanten vervloeking op geschreven.

Er worden specifiek twee zonden genoemd die met deze boekrol verband houden. Er staat in vers 3, aan het einde van vers 3, dat aan deze kant van de boekrol elke dief zal worden verdreven of vervloekt, of wat dan ook. Vervolgens staat er in het laatste deel van vers 3:

en volgens deze vloek zal ieder die een valse eed aflegt, van hier weggevaagd worden.

ZACHARIA 5:3

De Engelse vertaling die ik hier gebruik, spreekt over wat op de andere kant van de boekrol staat. Blijkbaar moeten we begrijpen dat er op de ene kant van deze boekrol vervloeking tegen dieven geschreven staan en op de andere kant vervloeking tegen mensen die meineed plegen.

Waarom dieven en mensen die meineed plegen? Dit wordt ook bevestigd in vers 4. Hij zegt:

Ik zal een vloek laten uitgaan, zegt de Heer van de hemelse legers. Die zal het huis van de dief binnengaan en het huis van degene die een valse eed aflegt.

Dat is meineed. Deze twee zonden worden dus genoemd. Waarom juist deze?

De grote zonde waaraan Israël zich in het verleden altijd schuldig maakte, en de eigenlijke reden waarom ze naar Babylon gingen, was niet diefstal of meineed op zichzelf, maar afgoderij. Afgoderij was de grote overtreding, maar dat deden ze niet meer. Ze maakten geen beelden meer, en dat hebben ze trouwens ook nooit meer gedaan. Nadat ze naar Babylon waren gegaan, waren ze voorgoed genezen van uiterlijke afgoderij.

Bovendien zijn er veel misdaden die erger zijn dan diefstal. Niet dat diefstal niet erg is, maar diefstal tast alleen het bezit van mensen aan. Iemand vermoorden of overspel plegen is veel schadelijker dan iemands bezit wegnemen. Waarom worden er dan zonden genoemd die niet de grootste zonden zijn? Waarom worden afgoderij, moord en overspel niet genoemd? Al die dingen kwamen in de Joodse gemeenschap voor vóór de Babylonische ballingschap. Waarom worden die niet genoemd? Waarom iemands goederen stelen of een valse eed afleggen, wat in wezen gewoon liegen is? Liegen is geen kleinigheid, en diefstal ook niet, maar er zijn zeker misdaden die als afschuwelijker kunnen worden beschouwd. Toch worden juist deze genoemd.

7

Een hogere maatstaf voor gehoorzaamheid

Ik denk dat het eenvoudig hierop kan neerkomen: Israël had de afgoderij afgezworen en was daarmee klaar. In de nieuwe gemeenschap in Jeruzalem zouden geen afgoden meer verschijnen. Misschien zouden zelfs de grotere zonden, zoals moord en overspel, zeldzaam zijn. Misschien zouden ze helemaal niet meer voorkomen. Maar kleinere zonden, overtredingen van de wet die niet gering zijn maar ook niet de grootste zijn, worden hier genoemd. God gaat een norm handhaven die meer vereist dan alleen dat ze zich van afgoden onthouden.

Je herinnert je dat ik over de koningen van Israël zei dat ze doorgaans als goede koningen werden beschouwd, ondanks hun slechte daden. David zelf wordt beschouwd als het toonbeeld van een goede koning, met wie alle andere goede koningen werden vergeleken.

omdat Ik het koningschap van het huis van David losgescheurd en aan u gegeven heb, maar u niet als Mijn dienaar David geweest bent, die Mijn geboden in acht nam en die Mij met heel zijn hart volgde door alleen te doen wat juist is in Mijn ogen,

1 KONINGEN 14:8

Of:

Hij wandelde overeenkomstig alle zonden van zijn vader, die deze vóór hem gedaan had, en zijn hart was niet volkomen met de HEERE, zijn God, zoals het hart van zijn vader David.

1 KONINGEN 15:3

David is de maatstaf voor een goede koning. Maar David pleegde moord en overspel. Hij was alleen nooit een afgodendienaar. Hij aanbad nooit een andere god. Toen hij moord en overspel pleegde, keerde hij terug naar God en niet naar een andere godheid. Wat ik dus zeg, is dat het in de tijd vóór de ballingschap bijna genoeg was om een fatsoenlijk mens genoemd te worden, zolang je maar geen afgoderij bedreef. Zelfs als je andere heel slechte dingen deed. God zou graag volmaaktheid zien, maar Hij kan sommige dingen door de vingers zien zolang je in wezen Hem persoonlijk trouw blijft, in plaats van een andere godheid.

Dat geldt nu niet meer. De Israëlieten zullen geen afgoden aanbidden, maar Hij gaat zelfs kleinere zonden niet tolereren. Diefstal, meeneed, het soort dingen dat eerlijk gezegd heel vaak op kleine schaal gebeurt. Telkens wanneer iemand een eed aflegt en zegt: 'Ik zal dit of dat doen', en zich er vervolgens niet aan houdt. Telkens wanneer iemand een ander bij een transactie een beetje geld afhandig maakt door te bedriegen, of iets dergelijks. Dat is diefstal en meeneed. En Hij zegt: 'Dit zal niet worden

getolereerd.' De lat wordt nu hoger gelegd. Ik mag meer van jullie verwachten. Jullie zijn van jullie zonden gezuiverd. Die zonden zijn jullie vergeven. Jullie zijn niet onwetend. Jullie zijn niet naïef. Jullie hebben net zeventig jaar lang de straf voor jullie zonden ondergaan. Ik verwacht nu dat jullie aan een hoge norm voldoen.

8

Diefstal en meined staan voor de hele wet

En deze boekrol staat vol vervloekingen die zonden als deze zullen treffen. Het gaat niet alleen om deze twee. Ongetwijfeld zijn deze twee zonden gekozen omdat ze de twee tafelen van het verbond vertegenwoordigen. De meeste uitleggers zouden het daarmee eens zijn. Bij de Tien Geboden wordt de eerste tafel opgevat als betrekking hebbend op zonden tegen God. De tweede op zonden tegen de mens én tegen God. De eerste tafel:

U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

EXODUS 20:3

Enzovoort. Dat zijn zonden die God rechtstreeks raken, en alleen God. Andere zaken, zoals je ouders eren, of moorden, stelen en overspel plegen, zijn ook zonden tegen God, maar ook tegen de mens.

De twee stenen tafelen worden vaak voorgesteld als betrekking hebbend op twee aspecten. Het ene is:

En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

MARKUS 12:30

En het andere is:

U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE.

LEVITICUS 19:18

Deze twee zonden, meined en diefstal, vertegenwoordigen die twee, want meined betekent in Israël dat je bij God hebt gezworen, maar hebt gelogen. Je hebt Zijn Naam ijdel gebruikt. Dat is een overtreding van het derde gebod op de eerste stenen tafel. Diefstal is een overtreding van een van de Tien Geboden op de andere stenen tafel. In geen van beide gevallen zijn het de geboden die binnen hun categorie het hoogst staan. Maar ze vallen wel in beide categorieën. Het gaat om de hele wet. Zelfs de minder gruwelijke misdrijven daarin mogen niet worden getolereerd.

En deze boekrol gaat het huis binnen van degenen die deze misdrijven plegen, degenen die tot de teruggekeerde Joodse gemeenschap behoren. Er zal worden gehandhaafd. God gaat hen vervloeken als ze de wet niet veel beter naleven dan voorheen. En dus kondigt Hij aan dat Hij geen enkele zonde zal tolereren.

9

De vloek en de wet over een onrein huis

Het is interessant, want Hij zegt aan het einde van vers 4 dat deze vloek hun huis zal binnengaan en:

Ik heb deze vloek doen uitgaan, spreekt de HEERE van de legermachten. Hij zal naar het huis van de dief gaan, en naar het huis van hem die in Mijn Naam een valse eed aflegt. Hij zal midden in zijn huis overnachten en het vernietigen, met zijn hout en zijn stenen.

ZACHARIA 5:4

Die verwijzing naar het verteren van het huis met het hout en de stenen verwijst, interessant genoeg, terug naar Leviticus, hoofdstuk 14. Dat maakt deel uit van de wet over melaatsheid.

Wanneer je Leviticus bestudeert en over melaatsheid leest, gaan de eerste wetten over hoe de melaatse, de persoon die melaatsheid heeft, moet worden buitengesloten, uit de samenleving verwijderd. Tenzij en totdat kan worden aangetoond dat zijn melaatsheid verdwenen is. Maar tot onze verbazing gaat Leviticus 14, nadat het bepaalde situaties heeft beschreven waarin mensen melaatsheid hebben, verder over een huis dat melaatsheid heeft. Dat is heel vreemd. Huizen hebben natuurlijk geen melaatsheid. Melaatsheid wordt dus gebruikt als een enigszins algemene term voor wat volgens de meeste mensen schimmel is, of een andere uitbraak van een ongezond groeisel op de muren.

In Leviticus 14 staan wetten over hoe je daarmee moet omgaan. Je wast het eraf, je schraapt het eraf, je verwijderd de stenen en het pleisterwerk op de plek waar het probleem zit. Je brengt nieuwe stenen en nieuw pleisterwerk aan. Als het niet terugkomt, is alles goed. Als het wel terugkomt, moet je iets ingrijpenders doen. Je moet het hele huis afbreken.

Zo staat het in Leviticus 14, vers 43. Er staat:

Maar als die ziekte terugkeert en in het huis uitbreekt nadat men de stenen eruit gebroken heeft, na het afschrappen van het huis en na het bepleisteren, dan moet de priester komen. Als hij ziet dat — zie! — de ziekte aan het huis zich heeft uitgebreid, dan is het een kwaadaardige melaatsheid in het huis; het is onrein. Dan moet men het huis, de stenen en het hout ervan afbreken, en ook al het leem van het huis, en men moet het buiten de stad brengen, naar een onreine plaats.

LEVITICUS 14:43-45

10

Het onreine huis als beeld van Israël

Wat hier nu interessant aan is, is de symboliek van de wet. Ik geloof dat dit huis met melaatsheid letterlijk betrekking zou hebben op elk huis met een soort schimmel of iets dergelijks waar ze niet vanaf kunnen komen. Maar het staat volgens mij symbool voor het huis van Israël. En melaatsheid staat symbool voor zonde. Er is heel weinig reden om eraan te twijfelen dat melaatsheid in het Oude Testament een ceremoniële voorstelling van zonde is.

De genezing van de melaatsheid van Naäman de Syriër door de doop, waarbij hij zich drie keer onderdompelt in de Jordaan en als een nieuw mens bovenkomt, met een babyhuidje, is als opnieuw geboren worden. Het hele verhaal lijkt te spreken over geestelijke wedergeboorte en reiniging van zonde, enzovoort. Het lijkt er dus op dat Zacharia zinspeelt op wat er met een huis gebeurt wanneer er opnieuw melaatsheid uitbreekt nadat het gereinigd is. Nadat er nieuwe stenen in zijn gekomen, nadat je slechte stenen hebt weggenomen en door goede stenen hebt vervangen. Alles is klaar voor een nieuwe start. Maar als de melaatsheid opnieuw uitbreekt, is dat het einde voor dat huis. Je breekt het af, het huis, de stenen en het hout, en die worden afgevoerd naar een onreine plaats.

Ik geloof dat hij hier zegt dat als de zonde opnieuw uitbreekt in deze gemeenschap, nadat God de oude stenen heeft weggenomen — die zijn naar Babel gegaan — Hij het onrein zal moeten verklaren en afbreken. Hij heeft de zondaars weggenomen, Hij heeft hen gestraft, Hij heeft alles schoongemaakt en geschrobd, Hij heeft de hogepriester Jozua een nieuw gewaad aangetrokken. Ze hebben een nieuwe start. Als dit soort zonde opnieuw uitbreekt, zal Hij het dus onrein moeten verklaren en afbreken. Het huis zal worden afgebroken, de stenen en het hout afgevoerd naar een onreine plaats.

Persoonlijk denk ik dat hij zegt: zoals jullie zeventig jaar geleden naar een onreine plaats zijn gegaan, namelijk Babel, zo kan Israël opnieuw naar een onreine plaats gaan als de plaag van de zonde opnieuw uitbreekt in het huis van Israël. Er moet dus een

beleid zijn waarbij zonde op geen enkele manier wordt getolereerd. Want als die opnieuw uitbreekt, zal God je niet nog een keer een scheiding van tafel en bed op proef geven. Dan is het afgelopen. Het huis gaat tegen de vlakke.

11

Jezus en het oordeel over het huis van Israël

Dat is natuurlijk wat we in latere generaties zien gebeuren, wanneer Jezus komt en Israël opnieuw in zonde leeft. Niet dezelfde zonden. Ze zijn niet echt teruggekeerd tot afgoderij, en misschien is er niet zoveel moord en overspel als in andere tijden, maar toch overtreden ze de wet. Gebrek aan respect voor God en voor hun medemens. Jezus komt en zegt: 'Luister, je moet God liefhebben.'

En het tweede, hieraan gelijk, is dit: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze.

MARKUS 12:31

En u zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

MARKUS 12:30

En ze luisteren niet.

Dus wat gebeurt er? Het huis wordt afgebroken. Wanneer de Romeinen komen, halen ze zelfs de tempel zelf uit elkaar, elke steen.

Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.

MATTHEÛS 24:2

En het volk, het huis van Israël, wordt weggevoerd naar de onreine wereld. En daar blijven ze voor het grootste deel tot op de dag van vandaag.

Ik geloof dus dat dit visioen zegt: 'Jullie zijn in het verleden naar een onreine plaats gegaan als een oordeel van God over jullie. Deze boekrol is Mijn verklaring dat het opnieuw zal gebeuren als jullie huizen opnieuw zondig gedrag gaan tolereren, en schending van het verbond en overtreding van Mijn wetten.'

12

De goddeloosheid wordt naar Babel weggevoerd

Dan wordt in dit andere beeld, met de vrouw in de mand, in het Hebreeuws uitdrukkelijk gezegd dat de mand een efa is. Een efa is eigenlijk niet zo heel groot. Een efa is een inhoudsmaat voor droge waren, meestal graan of iets dergelijks. Zoals wij het over een bushel zouden hebben, al is het niet hetzelfde als een bushel. Het is ongeveer een halve bushel, of ongeveer vijf gallon volgens de Amerikaanse maten, tweeëntwintig liter in het metrieke stelsel.

Maar vijf gallon: een aquarium van vijf gallon is behoorlijk klein. Als je ooit een aquarium hebt gehad en je je niet zo'n mooie grote bak kon veroorloven, dan kocht je een van die bakken van vijf gallon. Dat is niet erg groot. Of vijf gallon melk, doe dat allemaal bij elkaar, dan is dat geen erg grote mand. En daar zit een vrouw in, een levende vrouw? Dan moet ze wel een heel kleine vrouw zijn. Het is duidelijk dat dit een nogal belachelijk beeld is.

Er ligt een loden schijf als deksel op deze mand. Hij ziet eerst de mand, en dan wordt de schijf opgetild om hem te laten zien wat erin zit. Het is dat kleine vrouwtje. Die vrouw nu, dat is de goddeloosheid daar. Het deksel gaat er weer op. De goddeloosheid zit in deze mand. Dan komen die twee andere vrouwen met vleugels als die van een ooievaar en nemen hem mee. Zacharia zegt:

Waar gaat het naartoe?

Hij zegt:

Hij zei tegen mij: Naar het land Sinear om voor haar een huis te bouwen. Is het gereed, dan wordt zij daar op haar voetstuk geplaatst.

ZACHARIA 5:11

En weet je wat? Zoals Ik elk huis in Jeruzalem zal afbreken dat opnieuw aan de zonde ten prooi valt, zo zal er voor deze goddeloosheid een huis worden gebouwd in Babel. God zal voor Babel niet dezelfde maatstaf hanteren als voor Jeruzalem. Ga gerust een huis voor de goddeloosheid bouwen in Babel. Daar is ze thuis. Daar komt ze vandaan. Daar hoort ze.

Babylon valt niet onder Gods tucht, omdat de inwoners niet Zijn uitverkoren volk zijn. Jeruzalem wel. Hij zal als het ware in Babylon een huis voor de goddeloosheid bouwen. Laat die daar wonen, niet hier. Laat die hiervandaan worden weggevoerd, terug naar waar die vandaan kwam, en laat die daar voorgoed wonen. Bouw er een huis voor. Maar de huizen hier moeten worden afgebroken als er sprake is van dat soort toegeven aan de zonde.

Ik denk dus dat deze twee visioenen gaan over Gods houding tegenover zonde in de nieuwe gemeenschap. In het visioen waarin Jozua andere kleren krijgt, is duidelijk dat God grote barmhartigheid betoonde tegenover hun vroegere zonden. Maar nu heeft Hij het over de toekomst. Jullie krijgen een nieuwe start, en laten we die niet opnieuw bederven. Laten we niet opnieuw dezelfde fouten maken, want dan volgt opnieuw hetzelfde soort straf. Laat de ongerechtigheid gaan naar waar die thuishoort. Laat die in Babylon zijn. Hier moeten onze huizen gehoorzaam aan God blijven. We moeten de wet houden en niet denken dat we weer kunnen vervallen in dit soort toegeven aan de zonde, dat eerder tot onze ballingschap heeft geleid. Als dat gebeurt, geloof ik dat er nog een ballingschap zal komen.

Dat kan ik achteraf gemakkelijk zeggen, omdat we kunnen zien dat die er inderdaad is gekomen. In het jaar 70 na Christus kwam er opnieuw een ballingschap zoals die in Babylon, alleen duurde die geen 70 jaar. Inmiddels duurt die al 2000 jaar. Het begint er behoorlijk definitief uit te zien. Het lijkt erop dat de Babylonische ballingschap een

schot voor de boeg was, een waarschuwingsschot. Dit is wat jullie kan overkomen. Geef je nu over en doe wat goed is, anders gaat het volgende schot recht het schip in, en dan zinkt het. De Babylonische ballingschap was als een scheiding van tafel en bed tussen God en Zijn volk. Maar er zal een definitieve echtscheiding komen als dit gedrag opnieuw de kop opsteekt, als kanker of als melaatsheid in het huis van Israël.

13

De vier strijdwagens en de visioendetails

Dan hebben we nog één visioen, in hoofdstuk 6. Het beslaat maar ongeveer de helft van hoofdstuk 6, maar er staat:

Opnieuw sloeg ik mijn ogen op en zag, en zie, vier wagens kwamen tevoorschijn tussen twee bergen, en die bergen waren bergen van koper.

ZACHARIA 6:1

Dit is het soort dingen waarbij je, zoals ik al zei, bij het lezen van deze beschrijvingen in de verleiding komt om overal betekenis achter te zoeken. Waarom zijn die bergen van brons? Wat betekent dat? Wat betekenen de kleuren van de paarden? Wat betekent het aantal paarden? Hoewel er misschien diepe, diepe, diepe betekenissen zijn waar ik nooit van heb gedroomd, is mijn begrip van de functie van deze visioenen dat die dingen niets betekenen. Hij beschrijft gewoon wat hij zag. Waarom ze van brons waren, weten we niet, maar dat waren ze nu eenmaal. Dus beschrijft hij ze, maar zonder daarmee te willen zeggen: 'Zoek een verborgen betekenis in dat hele bronsverhaal.'

Dat is de verleiding bij dit soort dingen. Er zijn allerlei details die alleen maar decorstukken zijn en je kunnen afleiden van de hoofdzaak die hier wordt overgebracht. Hij zegt:

De eerste wagen had rode paarden, de tweede wagen zwarte paarden, de derde wagen witte paarden en de vierde wagen sterke, gevlekte paarden.

ZACHARIA 6:2-3

Gevlekt zou grijs zijn, met vlekken in een andere kleur dan grijs.

Ik nam het woord en zei tegen de Engel Die met mij sprak: Wat betekenen deze wagens, mijn Heere? Daarop antwoordde de Engel en zei tegen mij: Dat zijn de vier winden van de hemel, die eropuit trekken van de plaats waar zij voor de Heere van heel de aarde hebben gestaan.

ZACHARIA 6:4-5

14

De vier winden als werktuigen van Gods oordeel

Het Hebreeuwse woord ruach, dat hier met 'winden' is vertaald, kan ook 'geesten' betekenen. De Engelse vertaling die ik gebruik, heeft hier 'geesten'. Het zouden dus de vier winden kunnen zijn, maar dat hoeft niet. Er zijn vier winden: de oostenwind, de westenwind, de noordenwind en de zuidenwind. Het zou daarnaar kunnen verwijzen, omdat de winden, en met name de vier winden, in het boek Openbaring staan voor die winden van oordeel die waaien.

Openbaring 7:1 en verder vertelt hoe Johannes zei dat hij het volgende zag:

Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, opdat er geen wind zou waaien op de aarde, of op de zee of tegen enige boom.

OPENBARING 7:1

Met andere woorden, voordat het oordeel wordt losgelaten, moet God eerst aangeven wie Hij beschermt. Dat oordeel wordt uitgebeeld door het loslaten van de vier winden, waarbij de geesten of engelen betrokken zijn.

Openbaring heeft ook dit beeld van de vier winden of de vier geesten. Of, in Openbaring 7 wordt het gewoonlijk vertaald als de vier engelen van de vier winden. Maar de gedachte hier is dat die vier de windrichtingen zijn. Hoe dan ook, deze wagens zijn de vier geesten of de vier winden:

die vertrekken van hun plek bij de Heer van de hele aarde.

In Openbaring brengen die vier winden Gods oordeel wanneer ze worden losgelaten. Dit zijn die vier winden, en daarom zijn ze kennelijk Gods oordeel. Daarom zijn het strijdagens en niet alleen maar paarden. In het eerste visioen zagen we paarden. Die waren alleen maar informatie aan het verzamelen. Het waren alleen maar patrouilles. Nu verschijnen ze opnieuw, hoewel het niet noodzakelijk dezelfde paarden zijn, omdat de kleuren niet precies overeenkomen met die in hoofdstuk 1. Toch zien we opnieuw paarden. Deze keer zijn ze voor strijdagens gespannen, en dat zijn altijd voertuigen voor de oorlog. Strijdagens waren niet zomaar bedoeld om plezierritjes te maken. Voor plezierritjes hadden ze waarschijnlijk gewone wagens of zoiets. Maar strijdagens waren specifiek militaire voertuigen.

De paarden die voor strijdagens zijn gespannen, betekenen dat Hij klaar is met het verzamelen van informatie. Hij stuurt de troepen eropaf. Waar was Hij verontwaardigd over? In hoofdstuk 1 was Hij verontwaardigd over het feit dat de volken die Israël onderdrukten, onbezorgd waren. God was niet onbezorgd. Hij was heel boos op hen. Daar gaat verandering in komen, zoals we zullen zien.

15

De strijdwagens trekken uit en brengen God rust

Er staat dat dit de vier winden zijn, Gods werktuigen van oordeel die naar de hele aarde worden uitgezonden. Hij zegt:

Die de zwarte paarden hebben, trekken uit naar het land van het noorden; de witte paarden trekken uit, hen achterna, en de gevlekte trekken uit naar het land van het zuiden. En de sterke paarden trokken uit en wilden het land doorgaan, want Hij had gezegd: Ga, ga het land door. Toen gingen zij het land door.

ZACHARIA 6:6-7

Nu is het niet helemaal duidelijk over hoeveel paarden en wagens we het hier hebben. Er wordt ons een bepaald aantal kleuren genoemd. Er waren vier wagens, maar er wordt ons niet verteld hoeveel er naar bepaalde plaatsen gingen. Eén ging er blijkbaar naar het noorden, die met de zwarte paarden. Die met de witte paarden volgde, dus het lijkt erop dat twee wagens dezelfde kant op gingen. Een andere ging naar het zuiden, en de overgebleven wagen leek heen en weer te gaan, vermoedelijk naar het oosten en het westen. De Engelse vertaling die ik gebruik, spreekt hier namelijk van 'heen en weer' trekken. Ze gaan al die verschillende kanten op, maar die naar het noorden gaan, zijn degene waar het om gaat.

Er staat:

Toen gingen de sterke paarden op weg, vol ongeduld om de hele aarde te doorkruisen. En Hij zei: Ga de hele aarde doorkruisen. Dus doorkruisten ze de hele aarde.

Vervolgens spreekt Hij over degenen die naar het land in het noorden gaan. Dat waren de zwarte paarden, gevolgd door de witte.

Vervolgens riep Hij mij en sprak tot mij: Zie, zij die zijn uitgetrokken naar het land van het noorden, hebben Mijn geest doen rusten in het land van het noorden.

ZACHARIA 6:8

In het eerste visioen had Gods Geest geen rust. Hij was heel boos. De volken hadden rust. Nu worden de rollen omgedraaid. God gaat Zijn toorn tot bedaren brengen door het noordelijke land zijn rust te ontnemen. Zolang de goddelozen op hun gemak zijn, is God niet op Zijn gemak. Want er is altijd een of ander onrecht dat moet worden rechtgezet, en Hij is niet op Zijn gemak totdat dat is gebeurd. Hij gaat Zijn Geest rust geven door deze oordelen naar het noordelijke land uit te zenden.

16

Het noorderland en Gods macht over de volken

Het noordelijke land verwijst doorgaans naar de plaats waar de invallers vandaan kwamen, aanvankelijk Babylon. Dat volk was inmiddels voor Perzië bezweken, maar het ging in grote lijnen nog steeds om hetzelfde gebied. Tot op zekere hoogte kon je zeggen dat ze uit het oosten kwamen, want ze bevonden zich ten noorden en ten oosten, misschien meer ten oosten dan ten noorden. Maar waar het hier om gaat, is dat wanneer invallers naar Israël kwamen, ze zelden rechtstreeks uit het oosten kwamen, zelfs als dat de richting was waar ze vandaan kwamen. Want met de beperkte technische middelen van de oudheid vormde de Jordaan een doeltreffende barrière. Tegenwoordig zouden we amfibievoertuigen of vliegtuigen of iets dergelijks hebben om rivieren over te steken. Maar legers van vroeger, met paarden en wagens en dat soort dingen, vonden het oversteken van rivieren nogal lastig. Een rivier vormde een natuurlijke barrière tegen een invasie, en de oostgrens van Israël werd van noord tot zuid gevormd door de Jordaan.

Ten noorden van de bronnen van de Jordaan was er niets dat invallers tegenhield. Dus zelfs als de invallers grotendeels uit het oosten kwamen, trokken ze naar het noorden en kwamen vervolgens vanuit het noorden het land binnen. Ze werden altijd beschouwd als de invallers uit het noorden, ongeacht waar hun thuisland lag.

Het lijkt hier te zeggen dat die volken die Israël in het verleden hebben onderdrukt en die op dat moment nergens last van hadden — het gaat hun goed, ze hebben rust — nu zelf aan de beurt komen. Denk aan die ambachtslieden die de horens schrik aanjoegen. Er werd enigszins op gezinspeeld dat dit zou gaan gebeuren. Het begon ermee dat God in het eerste visioen eenvoudigweg te kennen gaf dat Hij ervan wist. Vervolgens suggereren de horens en de ambachtslieden dat Hij in staat is er iets aan te doen. Nu zien we dat Hij er iets aan doet. Hier is de hele cyclus te zien. Eerst zien we ruiters die informatie verzamelen. Nu zijn er paarden die wagens trekken om, bij wijze van spreken, de rekening te vereffen.

Hoe dit daadwerkelijk is vervuld, weet ik niet honderd procent zeker. Misschien wordt er niet eens gezegd dat dit letterlijk op dat moment gebeurt. Alle visioenen vonden tenslotte in één nacht plaats. Het is niet waarschijnlijk dat de vernietiging van de volken, toen hij het achtste visioen kreeg, meer dan een paar uur dichterbij was dan toen hij het eerste visioen kreeg. Het is een hele cyclus die Gods betrokkenheid bij de aangelegenheden van Israël en van de volken laat zien. Die begint ermee dat Hij hun verzekert dat Hij heel goed van de dingen op de hoogte is en heel goed in staat is die aan te pakken, en eindigt met het feit dat Hij van plan is hen te oordelen.

Of Hij dat op dit tijdstip gaat doen of op een ander tijdstip, is niet waar het om gaat. Waar het om gaat, is dat God soeverein is over de aangelegenheden van de volken, en dat Hij Israël heel duidelijk in het oog heeft en Zijn aandacht op hen gericht is. Hij kent hun benarde toestand. Hij staat aan hun kant. Daarom kunnen hun vijanden niet hopen dat ze lang aan Zijn oordeel zullen ontkomen.

17

De kroning van Jozua als beeld van Christus

Dat is het einde van de reeks visioenen. Maar hoofdstuk 6 heeft nog iets meer, en dat is de enige uitgebeelde gelijkenis in het boek Zacharia. Hierbij is in zekere zin ook Jozua betrokken, en ook de Spruit. In dit geval zal Jozua niet het volk vertegenwoordigen, maar Christus, omdat Jozua de hogepriester is. De hogepriester vertegenwoordigde in zekere zin wel het volk, maar omdat Christus de uiteindelijke Hogepriester is, was de Joodse hogepriester ook een type en een schaduw van Hem. Dat is de rol die hij in dit specifieke geval vervult.

Er staat:

Het woord van de HEERE kwam tot mij: Neem van de ballingen, van Cheldai, Tobia en Jedaja, gaven in ontvangst. En u moet op die dag zelf komen en het huis van Josia, de zoon van Zefanja, binnengaan, waar die mannen uit Babel naartoe gekomen zijn.

ZACHARIA 6:9-10

En er staat:

Neem zilver en goud en maak kronen, en zet die op het hoofd van de hogepriester Jozua, de zoon van Jozadak,

ZACHARIA 6:11

Want deze mannen uit Babel brachten hulp mee van de ballingen die niet waren teruggekeerd. De meerderheid van de Joden keerde niet terug naar Jeruzalem. Ze bleven in Babel, maar voelden toch een zekere verantwoordelijkheid om te helpen ondersteunen wat er in Jeruzalem gebeurde. Dus stuurden ze een geschenk van zilver en goud en dergelijke. Deze mannen brachten dat geschenk van de ballingen naar de stad Jeruzalem om te helpen ondersteunen wat daar gebeurde. Zacharia krijgt de

opdracht het zilver en het goud te nemen dat ze hadden meegebracht, er een rijkversierde kroon van te maken en die op het hoofd van Jozua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, te zetten. Vervolgens moet hij hem aanspreken met de woorden:

en zeg tegen hem: Zo zegt de HEERE van de legermachten: Zie, een Man — Zijn Naam is SPRUIT — zal uit Zijn plaats opkomen, en Hij zal de tempel van de HEERE bouwen.

ZACHARIA 6:12

Eigenlijk zou er letterlijk vanuit het Hebreeuws moeten staan: ‘zal uitspruiten’. Maar om met het woord ‘branch’ te spelen, wilde de New King James, denk ik, ‘branch out’ zeggen.

Ja, Híj zal de tempel van de HEERE bouwen, Híj zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon; tussen die Beiden zal vredesberaad plaatsvinden.

ZACHARIA 6:13

18

Jezus als Koning en Priester naar Melchizedek

Vermoedelijk tussen de troon en het priesterschap. Er zal een samensmelting plaatsvinden, een verzoening van twee ambten die voorheen nooit in één persoon verenigd konden worden. Onder de Joodse wet moest het priesterschap door een Leviet worden vertegenwoordigd. De koning, een zoon van David, moest een Judeeër zijn, iemand uit de stam Juda. Een man die een Judeeër was, kon dus koning zijn, maar hij kon geen priester zijn. Een man die een Leviet was, kon priester zijn, maar hij kon geen koning zijn. Deze ambten konden niet samensmelten.

Maar deze twee ambten zullen in één man verenigd worden. Er zal een priester op de troon zitten. De troon is waar koningen zitten, en daar zit gewoonlijk geen priester. Deze priester op de troon is nu de Spruit, Jezus, Die zowel Koning als Priester is. De

ambten van koning en priester worden in Christus in één Man verenigd, en nergens anders. Er is geen andere mogelijke vervulling hiervan dan in Christus.

Christus is dus een Koning. Hij komt uit de stam Juda en stamt af van David. Maar hoe kan Hij dan Priester zijn? Hoe lossen we het probleem op dat het een Leviet moet zijn? Binnen het nieuwe verbond betoogt de schrijver van Hebreeën in Hebreeën 7 dat Jezus inderdaad Priester is, maar niet volgens de oude orde, omdat de wet veranderd is. Daarom is het priesterschap dat door de wet was ingesteld, buiten werking gesteld en door een nieuw priesterschap vervangen. Het is een priesterschap dat niet naar de ordening van Aäron is, maar naar de ordening van Melchizedek. De schrijver van Hebreeën kan daarvoor zelfs de Schrift uit het Oude Testament aanhalen. Psalm 110, vers 4, zegt tegen de Messias:

**De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben:
U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.**

PSALMEN 110:4

De ordening van Melchizedek staat nu volledig los van Aäron en de Levieten. Als de Messias dus een Priester naar de ordening van Melchizedek is, is Hij duidelijk geen Leviet. En dat hoeft Hij ook niet te zijn. Waar de schrijver van Hebreeën op wijst, is dat de Schrift zelf het einde van het Levitische priesterschap voorspelde, en de vervanging ervan door een soort priesterschap dat voor eeuwig zou zijn. Het priesterschap van de Levieten is niet voor eeuwig. Jezus hoeft dus geen Leviet te zijn om tot het priesterschap naar de ordening van Melchizedek te behoren. Hij is Koning en Priester zoals geen enkele andere persoon in Israël ooit rechtmatig heeft kunnen zijn.

De uitgebeelde gelijkenis is nu eenvoudig dit: er zijn twee dingen die Zacharia moet doen. Hij moet naar het huis van deze mannen gaan, want daar waren de geschenken bij Josia gebracht. Hij moet ten minste een deel van het zilver en goud nemen, misschien niet alles, en daar een kroon van maken, een kroon die er koninklijk uit ziet. En die moet hij vervolgens plechtig op het hoofd van de priester Jozua zetten.

Dit was nu niet zoals bijvoorbeeld toen de profeet Samuel David zalfde en David daadwerkelijk koning werd. Dit is geen echte kroning. Hierdoor wordt Jozua geen koning. Het is een zinnebeeld dat uitdrukt dat hij als priester een type is van Christus,

Die Priester zal zijn. Dat er plechtig een kroon op zijn hoofd werd gezet, wat slechts tijdelijk was en niet blijvend, moest eenvoudig duidelijk maken dat de priester ook het koningschap zou bekleden en de kroon zou dragen. Er zou een priester op de troon zitten.

19

De Spruit bouwt de gemeente als Gods tempel

Er staat ook in vers 12:

Hij zal de tempel van de Heer bouwen.

Je herinnert je misschien dat in 2 Samuel, hoofdstuk 7, toen David de tempel wilde bouwen, de profeet Nathan naar hem toe kwam, volgens mij was hij het, en zei:

Nee, dat gaat niet gebeuren. Maar je zult een zoon krijgen wiens koninkrijk God voor eeuwig zal vestigen, en hij zal een huis voor de HEERE bouwen.

2 SAMUEL 7:12-13

Nu was Salomo daar in zekere zin de vervulling van. Hij was de zoon van David die regeerde, een koninkrijk had en inderdaad een huis voor de HEERE bouwde. Hij bouwde de tempel. Maar er zijn elementen in de profetie van Nathan die in het Nieuwe Testament worden aangehaald als uitspraken over Christus. Bijvoorbeeld toen Nathan zei dat God zegt:

Ik zal een Vader voor Hem zijn en Hij zal een Zoon voor Mij zijn.

Dat maakt deel uit van de profetie die Nathan aan David gaf over zijn zoon die het huis van de HEERE zou bouwen. Hebrëeën 1:5 haalt dat aan. Daar staat dat dit over Jezus gaat. Salomo, een zoon van David die op zijn troon zat en de tempel bouwde, is dus een

voorafbeelding en een schaduw van Christus. Ook Hij is een Zoon van David, Die op de troon zou zitten en ook een tempel zou bouwen. De tempel van de Heilige Geest natuurlijk, die uit ons bestaat. Jezus zei:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

MATTHEÛS 16:18

De gemeente is een tempel, de tempel van de Heilige Geest, gemaakt van levende stenen. Het is een ander soort tempel, maar Hij bouwt het huis van de HEERE.

Paulus zegt in de slotverzen van Efeze 2 dat wij christenen

gebouwd zijn op het fundament van de apostelen en profeten, met Jezus Christus als de hoeksteen. In Hem groeit het hele gebouw uit tot een heilige tempel in de Heere, een woning van God door de Geest.

EFEZE 2:20-22

Er zijn natuurlijk nog andere verwijzingen. 1 Petrus 2:5 vermeldt dat wij

dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus.

1 PETRUS 2:5

Een tempel dus. Jezus bouwt dus een tempel, Hij bouwt een huis van de HEERE. Hij regeert op de troon van David. Deze profetie over de Spruit gaat over Hem.

20

Jeremia en de voorwaarden voor het priesterschap

De combinatie van het priesterschap en het koningschap wordt misschien ook aangeduid, al wordt die niet verduidelijkt, bij een profeet van vóór de ballingschap, Jeremia, in een profetie over de Spruit. Jeremia 33 is een van de twee plaatsen waar Jeremia over de Messias spreekt als de Spruit. In Jeremia 33, vers 15 en verder, zei Jeremia:

In die dagen en in die tijd zal Ik voor David een SPRUIT van gerechtigheid doen opkomen. Hij zal recht en gerechtigheid doen op aarde. In die dagen zal Juda verlost worden en zal Jeruzalem onbezorgd wonen. Dit is hoe men de stad noemen zal: DE HEERE onze gerechtigheid.

JEREMIA 33:15-16

In Jeremia 23 staat dat Hij, de Spruit, zo genoemd zal worden. Er kan hier dus sprake zijn van een tekstprobleem, maar de Naam is Jahweh Tsidkenu, de HEERE onze gerechtigheid. Dan staat er:

Want zo zegt de HEERE: Aan David zal het niet aan een man ontbreken die op de troon van het huis van Israël zit, en aan de Levitische priesters zal geen man voor Mijn aangezicht ontbreken die het brandoffer brengt, het graanoffer in rook laat opgaan en het slachtoffer bereidt, alle dagen.

JEREMIA 33:17-18

Wat hier interessant is, is dat er, in de context van een verwijzing naar Christus, de Spruit, de Messias, staat dat David voor altijd een koning zal hebben en dat er voor altijd priesters zullen zijn. Het is waar, er staat inderdaad dat de priesters altijd uit de

stam Levi zullen zijn, en Jezus is dat niet. Er zijn echter Schriftgedeelten die verklaren waarom dat veranderd is.

Om te beginnen, als je naar 1 Samuel hoofdstuk 2 kijkt, daar kwam een profeet bij Eli, die een Levitische priester was. Hij was een hogepriester, een zoon van Aäron, vele generaties later. Maar hij was een goddeloze man, en zijn zonen waren goddeloos. Zijn zonen sneuvelden in de strijd, en hijzelf stierf op dezelfde dag. Maar daarvoor kwam er een profeet bij hem om hem terecht te wijzen.

In 1 Samuel 2:30 zei de profeet:

Daarom spreekt de HEERE, de God van Israël: Ik had duidelijk gezegd: Uw huis en uw familie zullen voor eeuwig voor Mijn aangezicht wandelen. Maar nu spreekt de HEERE: Er is bij Mij geen sprake van, want wie Mij eren, zal Ik eren, maar wie Mij verachten, zullen zelf veracht worden.

1 SAMUEL 2:30

Daarmee wordt het huis van Eli bedoeld, het huis van Aäron enzovoort.

Dat betekent: priester zijn.

Dit is hetzelfde soort uitspraak als waarover we in Jeremia lezen:

Er zal altijd iemand uit de stam Levi zijn die Mij dient, zegt de Heer, om offers te brengen.

God zei dat tegen Aäron en tegen Eli over hun huis. Ik heb het gezegd, zegt Hij.

Met andere woorden: Ik heb zo'n belofte gedaan, maar die is ervan afhankelijk of je Mij eert. Als je Mij niet eert, zal Ik jou niet eren. Met andere woorden: Ik doe beloften, maar ze zijn niet onvoorwaardelijk. Deze beloften geven zeker aan hoe het voor je kan zijn, maar zo zal het niet zijn als je Mij niet eert. Eer je Mij niet, dan zal Ik jou niet eren.

Hier in Jeremia is het hetzelfde:

en aan de Levitische priesters zal geen man voor Mijn aangezicht ontbreken die het brandoffer brengt, het graanoffer in rook laat opgaan en het slachtoffer bereidt, alle dagen.

JEREMIA 33:18

Maar vandaag ontbreekt zo'n man hun wel. Er is geen Levitisch priesterschap. Maar er is iets gebeurd. Het waren de priesters, de overpriesters, die Jezus voor het gerecht veroordeelden. Kajafas en Annas en de priesters waren degenen die Jezus veroordeelden en Hem aan Pilatus overleverden. Dat is niet bepaald God eren. Dus beëindigde Hij hun ambtsperiode en verving hen natuurlijk door een Priester naar de ordening van Melchizedek.

Niettemin suggereert de profetie in Jeremia dat er altijd een priester en een koning zullen zijn, in de context van de komst van de Spruit, de Messias. Dit zijn de termen die ook in Zacharia voorkomen.

21

Heidenen als priesters en Levieten

Er is nog iets waarop ik wil wijzen in verband met deze profetie, dat de Levieten altijd een man zullen hebben die in het priesterschap voor Gods aangezicht dient. Er is ook een andere Schrifttekst waarmee we rekening moeten houden, in Jesaja 66. Jesaja 66:20 is een profetie over de nieuwtestamentische tijd, de huidige tijd, het tijdperk van de gemeente. Je zult me daarin moeten vertrouwen, want misschien weet je niet dat dit zo is. Het is aan te tonen, maar daar is een heel uitvoerige bespreking voor nodig. Je mag aan me twijfelen, maar als je dat doet, zul je het moeten onderzoeken en ontdekken dat er geen reden was om hierover aan me te twijfelen.

In Jesaja 66:20 en 21 staat:

En zij zullen al uw broeders uit alle heidenvolken brengen als graanoffer aan de HEERE, op paarden en op wagens, met huifkarren, op muildieren en op snelle kamelen, naar Mijn heilige berg toe, naar Jeruzalem, zegt de HEERE, zoals de Israëlieten het graanoffer in rein vaatwerk naar het huis van de HEERE brengen. Ook zal Ik enigen uit hen tot priesters en Levieten aanstellen, zegt de HEERE.

JESAJA 66:20-21

Dit gaat over de heidenen die in de gemeente worden binnengebracht. Een van de redenen waarom ik dat weet, is dat Paulus in Romeinen 15 op dit vers zinspeelt. Bij die passage hebben de meeste Bijbels een kanttekening die naar dit vers terugverwijst. Paulus citeert het niet, maar hij zinspeelt erop wanneer hij zegt:

om een dienaar van Jezus Christus te zijn voor de heidenen, door het Evangelie van God als een priester te dienen, opdat het offer van de heidenen welgevallig zou zijn aan God, geheiligd door de Heilige Geest.

ROMEINEN 15:16

Daarmee bedoelt hij dat hij zijn evangelisatie onder de heidenen als een offer aan God ziet. Zij zijn een offer dat hij brengt, en die bewoording komt hiervandaan:

Ze zullen al jullie broeders uit de volken als een offer naar de Heer brengen.

Dat was wat Paulus deed. Hij verkondigt het Evangelie aan heidenen uit alle volken en biedt hen als zijn offer aan God aan.

En Hij zegt:

‘Op paarden en wagens en in draagstoelen en op muilezels’ — Hij gebruikt gewoon de taal van die tijd, niet letterlijk — ‘naar Mijn heilige berg, Jeruzalem’.

Dat is natuurlijk de berg Sion, de gemeente. Want in Hebreeën 12:22 staat dat

Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen,

HEBREEËN 12:22

Wie worden hier met 'u' aangesproken? Wij christenen. Wij zijn tot de berg Sion gekomen,

tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn, en tot God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen,

HEBREEËN 12:23

staat er. Het binnenbrengen van al die heidenen op de berg Sion is dus wat er gebeurd is. Wij zijn tot de berg Sion gekomen. Wij maken deel uit van de gemeente.

En in vers 21 staat:

Ook zal Ik enigen uit hen tot priesters en Levieten aanstellen, zegt de HEERE.

JESAJA 66:21

zegt de HEERE. Met andere woorden, over sommigen van die heidenen die in de gemeente worden binnengebracht, zegt Hij: 'Ik ga de Levieten door hen vervangen.' Dus ook al zegt de profetie van Jeremia dat het Levi nooit aan een man zal ontbreken om priester te zijn, dat is voorwaardelijk.

Wie Mij eert, zal Ik eren.

Hij zegt in Jesaja al dat sommige van die Levieten zullen worden vervangen door heidenen.

We kunnen niet volhouden dat hier een onvoorwaardelijke belofte staat. God biedt de Leviëten de mogelijkheid om een blijvend priesterschap te vormen, op voorwaarde dat zij Hem eren. Maar hun priesterschap was natuurlijk niet blijvend. Het punt hier is dat de profetie van Jeremia, net als die van Zacharia, spreekt over het priesterschap en het koningschap als iets blijvends. En beide houden op de een of andere manier verband met de Spruit. In Zacharia wijst de kroning van de priester erop dat dezelfde man de koning en de priester zal zijn, en Jezus is dat.

22

De kroon als gedachtenis in de tempel

Terug in Zacharia 6, vers 14, staat:

En de kronen zullen voor Chelem, Tobia, Jedaja en Chen, de zoon van Zefanja, tot een gedachtenis in de tempel van de HEERE zijn.

ZACHARIA 6:14

Je zou kunnen zeggen: ‘Wacht even, wie is Chen? Wie is Chelem? Waar komen die mannen vandaan?’ Je zult zien dat er in vers 10 vier namen worden genoemd en in vers 14 ook vier. Twee namen zijn in beide verzen hetzelfde, namelijk Tobia en Jedaja. Die staan in allebei. Maar de eerste naam in de opsomming in vers 10 is Cheldaï, en de eerste in vers 14 is Chelem. De meesten vatten dit op als gewoon een andere naam voor dezelfde man.

Waarom beide namen worden gebruikt, weet ik niet. Maar waarom Petrus soms Petrus wordt genoemd en soms Simon, weet ik ook niet. Het zijn allebei namen van dezelfde man. En er is een man die blijkbaar Cheldaï heet en ook Chelem, en zijn beide namen worden genoemd, zoals je kunt zien door ze te vergelijken. Dan is er natuurlijk in vers 10 Josia, de zoon van Zefanja. Maar in vers 14 is het Chen, de zoon van Zefanja. Het is duidelijk dat Chen ook een andere naam voor Josia is. Ik weet niet waarom de namen met vier verzen ertussen veranderen, maar het gaat hier ongetwijfeld om dezelfde vier mannen.

Dus hij gaat naar die mannen toe, neemt van hen wat van het zilver en goud dat als geschenk is meegebracht, maakt een kroon en zet die op het hoofd van Jozua. Daarna bergt hij die op, misschien om hem tentoon te stellen. Die zal in de tempel van de HEERE dienen als een herinnering voor deze mannen, die getuigen zijn van deze handeling.

23

Mensen van verre bouwen mee aan Gods tempel

Men zal van verre komen en bouwen aan de tempel van de HEERE. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten mij tot u gezonden heeft. Dit zal gebeuren als u aandachtig zult luisteren naar de stem van de HEERE, uw God.

ZACHARIA 6:15

Omdat we het nu over de messiaanse tijd en de Spruit hebben, is de tempel van de HEERE de gemeente, het lichaam van Christus, de levende stenen die worden opgebouwd. En onder degenen die eraan bouwen, zullen mensen zijn uit veel andere landen dan Israël. Er zijn veel dienaren uit de heidenen die helpen het lichaam van Christus op te bouwen. Degenen die ver weg zijn, zullen komen en de tempel van de HEERE bouwen.

Paulus zei in 1 Korinthe 3 dat hij en anderen de tempel, de gemeente, in Korinthe aan het bouwen waren. Hij zei:

Ik heb het fundament gelegd; een ander zal daarop voortbouwen.

1 KORINTHE 3:10

Hij dacht daarbij vooral aan Apollos, die na hem was gekomen en had voortgebouwd op het fundament dat hij had gelegd. Toen hij de gemeente had geplant, droeg Apollos door zijn bediening bij aan de opbouw ervan. Maar hij zei dat er ook anderen zouden komen. En die konden maar beter oppassen, zegt hij, hoe ze bouwen.

Als ze hout, hooi en stro gebruiken, zal hun werk niet standhouden. Als ze met goud, zilver en edelstenen bouwen, zal het wel standhouden.

1 KORINTHE 3:12-15

Degenen die de gemeente bouwen, zijn dus de dienaren die terechtkomen in een situatie waarin het fundament al gelegd is. Het fundament van de gemeente is tweeduizend jaar geleden gelegd. Mensen zoals jij en ik, die vandaag leven, kunnen een rol spelen bij het voortbouwen daarop. Dat doen we door andere christenen op te bouwen, door anderen tot het geloof te brengen, door meer levende stenen aan het bouwproject toe te voegen, en misschien zelfs door iets te doen om die stenen vorm te geven en samen te voegen. Er zijn allerlei bedieningen. Maar alle bedieningen die het lichaam van Christus opbouwen, en dat is wat het woord 'stichten' betekent, doen wat christelijke dienaren van allerlei soort behoren te doen. Ze bouwen de tempel van de Heere op. De voorspelling hier is dat degenen die ver weg zijn, waarmee niet alleen Israëlieten bedoeld worden, maar ook heidenen, zullen komen en de tempel van de Heere zullen bouwen. Zacharia zegt:

24

Gehoorzaamheid als voorwaarde voor de tempel

‘Dan zullen jullie weten dat de Heer van de hemelse legers mij naar jullie heeft gestuurd.’ Dus zelfs hier wordt de voorwaarde genoemd. Levi en anderen aan wie beloften worden gedaan, krijgen nooit onvoorwaardelijke beloften. Alles wat Hij zegt, is gebonden aan deze voorwaarde:

Men zal van verre komen en bouwen aan de tempel van de HEERE. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten mij tot u gezonden heeft. Dit zal gebeuren als u aandachtig zult luisteren naar de stem van de HEERE, uw God.

ZACHARIA 6:15

Overigens krijgen we in Ezechiël 40 tot en met 48 inderdaad dit bouwplan voor de tempel, maar ook dat is voorwaardelijk. In Ezechiël hoofdstuk 40 staat een uitvoerige beschrijving van een tempel. Het was een bouwplan van na de ballingschap voor een tempel van na de ballingschap, die uiteindelijk echter nooit gebouwd is. De reden lijkt te worden gegeven in Ezechiël hoofdstuk 43, vers 10 en 11, waar staat:

U, mensenkind, breng het huis van Israël de boodschap van dit huis, zodat zij zich schamen vanwege hun ongerechtigheden, en laten zij het ontwerp meten. Als zij zich dan schamen vanwege alles wat zij gedaan hebben, maak hun dan bekend de vorm van het huis, de inrichting ervan, de uitgangen ervan en de ingangen ervan, ja, alle vormen ervan, met alle bijbehorende verordeningen, alle bijbehorende vormen en alle bijbehorende wetten, en schrijf dat voor hun ogen op, zodat zij heel de vorm ervan met alle bijbehorende verordeningen in acht nemen en die houden.

EZECHIËL 43:10-11

Er worden negen hoofdstukken besteed aan de beschrijving van de tempel. Het is een omvangrijke beschrijving. Hij zegt: laat hun dat zien als ze zich schamen, als ze gebroken zijn, als ze berouw hebben, als ze een ander hart hebben dan voorheen. Laat hun dan dit ontwerp zien. Met andere woorden, deze tempel zal voor hen gelden als ze er geestelijk voor in aanmerking komen. Anders geldt hij vermoedelijk niet. Dat zou dus de reden kunnen zijn waarom die tempel nooit gebouwd is. De tempel die in Ezechiël beschreven wordt, is nooit gebouwd. In plaats daarvan werd de tempel van Zerubbabel gebouwd, die veel kleiner is en bouwkundig van veel mindere kwaliteit.

Er zijn aanhangers van de bedelingenleer die zeggen: ‘Nou, dan moet deze tempel van Ezechiël in de toekomst gebouwd worden, want hij is niet door Zerubbabel gebouwd, en hier wordt hij voorspeld.’ Het is geen voorspelling. Het is een aanbod. Als ze berouw hebben, kunnen we hun deze plannen laten zien. Maar we kunnen gemakkelijk beargumenteren dat ze dat niet hadden. Van alle Joden die naar Babel waren weggevoerd, kwamen er maar vijftigduizend terug. Dat is van de kant van het

volk een heel halfslachtige terugkeer tot de Heere. Deze tempel, die ze hadden kunnen hebben, is er kennelijk nooit gekomen en zal er waarschijnlijk ook nooit komen. Er is geen reden om die te verwachten.

25

De tempelbouw als voorafbeelding van Christus

Zo blijkt deze kroning van Jozua dus een voorspelling te zijn van Jezus, Die in de nieuwe orde Koning en Priester zal zijn en een nieuwe tempel zal bouwen. Het is interessant dat dit wordt gegeven op een moment waarop de fysieke tempel in Jeruzalem gebouwd werd. Maar dat is natuurlijk een heel goed moment om te bespreken waarvan die een schaduw is. Jullie bouwen deze tempel. Jullie zullen die gebruiken. De Levieten zullen hier dienen. Jullie zullen offers brengen. Dit zal jullie godsdienstige centrum zijn. Maar hij dient slechts als een schaduw van iets groters, net zoals Jozua zelf, de hogepriester, slechts dient als een schaduw van Iemand Die groter is. Een grotere Priester en een grotere Koning, Die in de Messias te vinden zal zijn. Hij zal een betere tempel bouwen dan deze en zelfs mensen uit de hele wereld inschakelen. Volken, heidenen, zullen komen en helpen deze geestelijke tempel te bouwen.

Dus opnieuw kijken de profetieën verder dan wat er op dat moment gebeurt. Elk van deze profetieën moedigt het lopende bouwproject aan. Maar een deel van die bemoediging bestaat erin dat erop gewezen wordt dat het eigenlijk een voorloper is van iets wat nog veel groter is. Deze mensen zouden dat niet meer meemaken, maar iemand zou het meemaken. Op een dag zou God deze Persoon sturen, de Spruit, de Messias, Die een grote tempel zou bouwen en Die Koning en Priester zou zijn. Iets wat Israël nog nooit eerder in één persoon had gehad.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Zacharia 5:1-4
- Zacharia 5:5-6
- Zacharia 5:7-11
- Zacharia 3:4
- Zacharia 4:14
- Ezechiël 14:3
- Zacharia 5:3
- 1 Koningen 14:8
- 1 Koningen 15:3
- Exodus 20:3
- Markus 12:30
- Leviticus 19:18
- Zacharia 5:4
- Leviticus 14:43-45
- Markus 12:31
- Mattheüs 24:2
- Zacharia 5:11
- Zacharia 6:1
- Zacharia 6:2-3
- Zacharia 6:4-5
- Openbaring 7:1
- Zacharia 6:6-7
- Zacharia 6:8
- Zacharia 6:9-10
- Zacharia 6:11
- Zacharia 6:12
- Zacharia 6:13
- Psalmen 110:4
- 2 Samuel 7:12-13
- Mattheüs 16:18
- Efeze 2:20-22
- 1 Petrus 2:5
- Jeremia 33:15-16
- Jeremia 33:17-18

- 1 Samuel 2:30
- Jeremia 33:18
- Jesaja 66:20-21
- Romeinen 15:16
- Hebreëën 12:22
- Hebreëën 12:23
- Jesaja 66:21
- Zacharia 6:14
- Zacharia 6:15
- 1 Korinthe 3:10
- 1 Korinthe 3:12-15
- Ezechiël 43:10-11

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.